

XXV ОБИКНОВЕНО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ТРЕТА РЕДОВНА СЕСИЯ

Стенографски дневникъ

на

7. заседание

Четвъртъкъ, 6 ноември 1941 г.

(Открито въ 16 ч. 50 м.)

Председателствувалъ подпредседателъ Димитър Пешевъ. Секретари: Николай Султановъ и Стефанъ Багриловъ.

СЪДЪРЖАНИЕ:

	Стр.		Стр.
Съобщения:			
Отпуски	89	3. За семепроизводството (Второ четене)	94
Предложения	89	4. За облекчение на тютюновите кооперации (Второ четене)	95
По дневния редъ:			
Законопроекти: 1. За стипендийтъ (Първо четене)	89	Говорили: Дѣлчо Тодоровъ	96
2. За създаване оборотенъ капиталъ при община- нитъ за стопанисване на общинските гори (Второ четене)	92	М-ръ Д. Кушевъ	97
		Д. Киревъ	98
		С. Яневъ	99
		Дневенъ редъ за следващото заседание	100

Председателствувашъ Димитър Пешевъ: (Звъни) При-
кажувахъ нуждията брой народни представители. Обя-
нявамъ заседанието за открито.

(Отглеждателствуватъ народните представители: Александъръ Радоловъ, Ангелъ Вълчевъ, Бѣлю Келешевъ, Деню Гес-
тиевъ, Димитъръ Арауловъ, Дѣлчо Тодоровъ, Маринъ Грозевъ, Недѣлчо Кюнджеевъ, Обрешко Славовъ, Све-
тославъ Славовъ, Симеонъ Андреевъ, Симеонъ Симеоновъ,
Спасъ Мариновъ и Таско Стоилковъ)

Имамъ да ви направя следните съобщения.

Разрешени сѫ отпуски на следните г-да народни пред-
ставители:

Арх. Петъръ Дограмаджиевъ — 1 день;
Д-ръ Иванъ Бешковъ — 1 день;
Димитъръ Сараджовъ — 1 день;
Георги Миковъ — 1 день;
Тоню Новаковъ — 1 день;
Д-ръ Георги Рафаиловъ — 1 день;
Дени Костовъ — 2 дена;
Георги Кандровъ — 2 дена;
Георги п. Стефановъ — 2 дена;
Енно Клянцевъ — 2 дена;
Дончо Узуновъ — 3 дни;
Симеонъ Симеоновъ — 4 дни, и
Бѣлю Келешевъ — 4 дни.

Постъпили сѫ:

Отъ Министерството на финансите — предложение за
одобрение № 32. постановление на Министерския съветъ,
взето въ заседанието му отъ 21 октомври 1941 г., прото-
къл № 171, относно разрешението за добиване на оцетъ
и отъ фабриченъ (неплодовъ) спиртъ до новата реколта
на виното — 1 декември 1942 г.

Отъ сѫщото министерство — предложение за продъл-
жение сроковете по временновносни декларации № №
21923/26066, отъ 19 август 1939 г., и 8617/9435, отъ 30 мартъ
1940 г., на Столичната митница.

Раздадени сѫ на г-да народните представители и ще
бѫдатъ поставени на дневенъ редъ.

Минаваме на първа точка отъ дневния редъ:

“Първо четене на законопроекта за стипендийтъ.”

Моля г-на докладчика на комисията по Министер-
ството на народното просвещение да го прочете.

Г-да народни представители! Предвидъ на това, че за-
конопроектът е доста дълъгъ, моля, да се съгласите да
бѫдатъ прочетени само мотивите. Който приема това
предложение, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Марко Сакарски: (Чете)

„МОТИВИ

къмъ законопроекта за стипендийтъ.

Г-да народни представители! Въ наредбата-законъ за
стипендии и помощи на учащи се отъ 1934 г., която от-
мѣни закона за стипендий и временните помощи отъ
1911 г. и въ наредбата-законъ за образоването и подпо-
магането на даровити деца и младежи, сѫщо отъ 1934 г.,
сѫ допустнати неясности, неточности и освенъ това — по-
веления и изисквания, противобществени и неотговарящи
на нуждите и възможностите на нашия животъ. Така, напримѣръ,
тѣзи две наредби-закони, които ureждатъ близка
и въ нѣкои точки покриваща се материя, изискватъ отъ
всѣки беденъ българинъ, който е получилъ стипендия,
„следъ завършване на учението си и постъпване на ра-
бота да почне постепенно да връща всички суми, безъ
лихвите, получени отъ държавата или отъ съответния
фондъ“. Освенъ това „стипендиантъ“, които сѫ получа-
вали стипендия си по взаимностъ отъ чужди правител-
ства, сѫщо така връщатъ сумата, платена било направо
на тѣхъ, било на българското правителство, ако тя епла-
тена чрезъ него“. Тѣзи очевидни недостатъци, както и
нѣко други, посочени отъ практиката, дадаха основание,
както на академическия съветъ на Университета, така и на
Народното събрание и на Министерството на народното
просвещение — по поводъ на подадени молби сѫ сти-
пендианти — да поставятъ въпроса за ревизиране на по-
меннатите наредби-закони. Това именно е и целта на за-
конопроекта, който предлагаамъ на вниманието ви. Той
урежда освенъ това въпроса за стипендийтъ и за подкреп-
ата на даровити деца, юноши и младежи отъ дългата пола
по начинъ справедливъ, логиченъ и съобразенъ съ нашата
действителностъ. Така, напримѣръ, той простира използуването
на стипендийтъ и подкрепата на даровити деца,
юноши и младежи върху всички видове и степени училища
— отъ най-нисшето до най-висшето — и то по всички ве-

домства. Поради това именно новиятъ проектъ задължава и други министерства, по чието ведомство съществуватъ училища, да облепватъ всички подадени заявления съз л. марка вътъ полза на фонда „Даровити деца и младежи“, който е главниятъ източникъ на сръдства за стипендии. По досега действуващата наредба-законъ съз тази марка се облеквала само заявления, подадени до Министерството на народното просвещение. Този коносънъ данъкъ, който ще засегне подателите на заявления и до Министерството на търговията, промишлеността и труда, Министерството на земеделието и държавните имоти и Министерството на общесвените сгради, птицата и благоустройството, е напълно оправданъ и то не само поради факта, че съз стипендии ще се ползватъ и учащи се въ училищата по ведомството на поменатите министерства, но защото е извиканъ отъ държавната необходимост да се подкрепятъ способни и даворити български чеда.

Предложениетъ проектъ внася и друго ново — това е правото на министра на народното просвещение, при особни случаи и обстоятелства и когато е предвиденъ въ бюджета на държавата нароченъ кредитъ, да отпуска стипендии безъ състезателенъ изпитъ. Случаите съз много и разнообразни, за да бъдатъ изчерпани въз закона, затова пъкъ законопроектътъ предвижда да се гласува винаги нароченъ кредитъ, чрезъ който Народното събрание всъкога ще може да пренеси необходимостта отъ отпускане на стипендии безъ състезателенъ изпитъ. Както ви е известно, подобенъ нароченъ кредитъ бъз гласуванъ въ изъвредния бюджетъ на държавата за 1941 г. и той се наложи отъ нуждите на освободениетъ български земи и отъ условията, при които бъха поставени българите подъ чуждо владичество.

Изхождайки отъ изложените въ едри черти съображения, азъ се надъвамъ, че народни представители, че ще ги сподѣлите и ще гласувате за проекта. Днесъ, когато народътъ ни преживява радостите на обединението, този следешъ законъ, изграденъ върху опита и поуки отъ живота, е повече отъ навремененъ.

Гр. София, 21 октомври 1941 г.

Министъръ-председател, министъръ на народното просвещение: **Б. Филовъ**

(Ето текстътъ на законопроекта:

ЗАКОНОПРОЕКТЪ за стипендии.

I. Общи положения.

Чл. 1. Всъка година държавата издържа съз стипендии за следване, специализиране и усъвършенстване въз български и чуждестранни учебни заведения отъ всички родове, видове и степени и културни институти учащи се отъ двата пола, които съз бедни и които проявяватъ голъма обща интелигентност, както и деца, юноши и младежи отъ двата пола, които проявяватъ особени дарования, по реда, определенъ въз този законъ за различните видове стипендии.

Чл. 2. Стипендии за следване въз чужбина се отпускатъ предимно по науки, техника и изкуства, които не съз застъпени въз българските висши учебни заведения, както и за сръдни общообразователни или специални учебни заведения, каквито не съществуватъ въз България.

Чл. 3. Сръдствата за стипендии се черпятъ:

а) отъ суми, предвидени въз бюджета на разните министерства, дирекции и държавно-автономни учреждения; б) отъ фонда „Даровити деца, юноши и младежи“ при Министерството на народното просвещение; в) отъ други фондове при министерствата, дирекциите и държавно-автономните учреждения, създадени специално за стипендии; г) отъ фондове, учредени отъ частни лица, като се спазва строго волята на дарителя.

Чл. 4. Най-голъмиятъ размъръ на месечните стипендии за чужбина и за страната се определя всъка година въз бюджета на държавата, а съответните министри или натоварени отъ тъхъ служебни лица определятъ съз заповъдъ месечния размъръ на всички стипендии, съз огледъ на учебното заведение, неговото място нахождение и материалното състояние на стипендантите.

Всички стипендии за чужбина се отпускатъ следъ предварително съгласие на министра на финансите.

II. Стипендии за учащи се въз основните и сръдни училища и въз учителските институти.

Чл. 5. Стипендиятъ въз основните, практическите, сръдните общообразователни и специални училища и въз учителските институти, предвидени въз бюджета на разните министерства, дирекции и държавно-автономни учреждения и на фондовете тъхъ, се разпределятъ всък година по училища съз заповъдъ на съответните министърства.

Чл. 6. Кандидатътъ за стипендии тръбва да отговаря на следните условия:

а) да съз завършили предходната учебна година съз успехъ най-малко много-добъръ (4/4), да иматъ поведени примѣрно и оценката по лична характеристика да бъдатъ образцови (всички отъдълни бележки за оценка по трудо любие, редъ, точност и изпълнителност; благовъзпитаностъ, народностни прояви да бъдатъ образцови); б) да съз деца на бедни родители; в) да съз здрави; г) да не надминаватъ предвидената въз закона за съответния класъ възрастъ; д) да съз деца на родители — башата и майката — съз народностни разбирания и прояви, и е) да съз българи и български поданици, родителите на които — башата и майката — да съз отъ българска народност и поданство.

Деца, които не отговарятъ на изискванията на буквите „д“, но проявяватъ твърдо и непоколебимо народностни разбирания и дейност, могатъ да получатъ стипендии въз основа на нароченъ докладъ, направенъ по реда на следващия членъ.

Чл. 7. Стипендиятъ се отпуска съз заповъдъ на министъра или натоварено отъ него служебно лице, въз основа на протоколно решение на учителския съветъ (дето няма учителски съветъ — съз докладъ отъ директора или главния учител), което заедно съз молбите и документите на определените кандидати се изпраща въз съответното министерство.

Чл. 8. Отпустната стипендия може да се прекрати съз заповъдъ на съответния министъръ, по мотивирано искане на директора на училището или главния учител, ако стипендиятъ покаже презъ някой срокъ общъ успехъ по-малъкъ отъ добъръ (4), ако няма примѣрно поведение или образцова лична характеристика или ако се окаже, че може да се издръжи съз родителски или свои сръдства.

При равни условия се предпочитатъ децата на пострадали отъ войните, на наградените съз ордена за храбростъ, на участвували въз войните на фронта и децата на многодетните семейства (семейства съз 4 и повече деца).

Стипендиятъ, на когото поведението или някоя отъ бележките за лична характеристика бъдатъ намалена съз две единици, или чийто общъ успехъ спадне подъ 3½ само за някой срокъ, може да бъдатъ лишенъ по-решение на учителския съветъ (директора или главния учител) отъ стипендията за следващия срокъ. Стипендията се възстановява презъ следващия новъ срокъ, ако ученникъ поправи намалената бележка.

Стипендиянти, заболели отъ продължителна болестъ, получаватъ стипендията си, докато се ползватъ съз отпускъ по болестъ.

III. Стипендии за учащи се въз висши училища въз страната и чужбина.

Чл. 9. Всъка година, съобразно съз нуждите на страната, разполага съз кредити по бюджета на държавата и на фондовете и предназначението на последните и въз съгласие съз волята на завещателите и дарителите, съзветните министри разпределятъ съз заповъдъ броя на стипендии по специалности за страната и за чужбина като посочватъ и държавите.

Чл. 10. Стипендии за следване на учащи се въз висши училища въз страната или чужбина се отпускатъ само, чрезъ състезателенъ изпитъ, който се произвежда отъ Министерството на народното просвещение.

Чл. 11. До състезателенъ изпитъ споредъ специалността се допускатъ младежи отъ двата пола — българи и български поданици, родителите на които (башата и майката) съз отъ българска народност и поданство — съз завършено сръдно образование, които няматъ възможност да получатъ висше образование на родителски или свои сръдства и които въз деня на произвеждане на състезателния изпитъ не съз навършили 23 години, а лицата отъ младежки полъ да съз уредили окончателно редовната военна служба, съз изключение на младежите, които желаятъ да получатъ стипендия за следване по хуманитарни медицина.

До състезателъ изпитъ не се допуштаят студенти.

Чл. 12. Условията, предметът, програмата и датата на състезателния изпитъ се обявяват най-малко два месеца преди изпита въ двата столични всъкрайдневника и се съобщаватъ съ окръжно на заинтересуваниетъ министерства, дирекции, държавно-автономни учреждения и подведомствените имъ учреждения.

Чл. 13. Учащи се, които желаятъ да се явятъ на състезателъ изпитъ, подаватъ заявление въ Министерството на народното просвещение, като отбелязватъ по коя специалност искатъ да следватъ и като прилагатъ и необходимите документи, споредъ изискванията на членове б и 11.

Здравното освидетелствуване на всички кандидати се провърява и въ Министерството на народното просвещение отъ двама лъкари.

Чл. 14. За преглеждане на документите и за произвеждане на състезателния изпитъ министърът на "народното просвещение назначава народна комисия подъ председателството на висш чиновник при министерството и членове специалисти — длъжностни лица, посочени, които случаятъ налага това, и отъ съответните министерства.

Протоколите на комисията, придружени съ нароченъ докладъ, въ който се посочва на кои кандидати и за какви специалности се отпускатъ стипендии, се представятъ на съответния министъръ, който издава заповѣдъ за отпускане на стипендии.

Чл. 15. Стипендии за специализиране въ чужбина се даватъ съ заповѣдъ на съответния министъръ на лица съ завършено висше образование, които отговарятъ на условията, предвидени въ буква "д" на чл. 6 отъ този законъ и не по-възрастни отъ 30 пълни години, следъ съзтезание при съответните учебни заведения или по препоръка на академическиятъ имъ съвети, основана на писмени доклади на двама професори или преподаватели специалисти отъ съответния факултетъ или отдель.

Времето за специализиране трае най-много две години.

Чл. 16. Стипендии се даватъ и на чужди поданици, представени отъ съответните министерства на просвещението за усъвършенстване предимно по българознание (български езикъ, литература, история, география, етнография, археология и др.), като и за опознаване съ националното стопанство и производство въ български висши учебни заведения или институти при същите условия, при които съ поставени стипендантите българи, препоръчани отъ Българското министерство на народното просвещение за следване въ съответните страни.

Размѣрът на тъзи стипендии се опредѣля съ министерска заповѣдъ, независимо отъ чл. 4.

Чл. 17. На всички стипендiantи въ висши училища се отпуска съ министерска заповѣдъ всяка година еднократна сума за учебни пособия, както и за всички училищни, изпитни, лабораторни и други такси въ размѣрътъ, определени отъ съответното училище.

На всички стипендiantи въ чужбина освенъ това се отпускатъ съ министерска заповѣдъ еднократно пари за отиване и връщане по стойността на трюгокласните билети, и при особени случаи и още веднажъ.

Чл. 18. Щомъ постъпятъ въ учебно заведение, стипендиятъ съ дължни да представяятъ въ съответното министерство удостовѣрение, че съ приети за редовни студенти по специалността, по която съ изпратени да следватъ.

Стипендиятъ съ дължни да представяятъ освенъ това въ края на всички семестъръ удостовѣрение, че съ следвали редовно занятията си и кратъкъ докладъ за научните си занятия въ учебното заведение и вънъ отъ него.

Чл. 19. Никой стипендантъ не може да замѣни специалността, нито да се премѣсти въ другъ градъ или страна или въ друго училище, безъ разрешение на министерството, което му отпуска стипендията.

Чл. 20. Стипендиятъ се отнематъ съ министерска заповѣдъ по следните причини: а) ако стипендиятъ не положи предвидените изпити въ определеното отъ училището време, освенъ по болестъ, или поради особени важни семейни причини; б) ако успѣхътъ му за два семестра не е задоволителенъ въ случай че следва въ висше учебно заведение, дето изпититъ се полагатъ всички семестъръ; в) ако не представи документъ, че е посещавалъ редовно лекциите, семинарите или клиниките, въ случай че следва въ висше учебно заведение, дето изпититъ не се полагатъ по семестри; г) ако не се съобразява съ разпорежданията

и заповѣдите на министерството; д) ако се окаже, че може да се издържа на родителски или свои срѣдства; е) ако не представи редовно докладъ по чл. 18, или пъкъ, ако по докладите му или по сведения на министерството, на инспектората за студенти въ страната и чужбина или на българските легации и консулства Министерството приеми, че е безполезно да следва по-нагатъкъ; ж) за дейността противъ държавните и народностни интереси, както и за действия, които уронватъ личното и народностно достоинство на стипендията, независимо отъ отговорността му по други закони.

Забележка. Стипендиятъ за специализиране, отпустнати по силата на чл. 15 отъ този законъ, се прекратяватъ по реда, по който съ отпустнати.

Чл. 21. Стипендiantи, които следватъ въ български висши учебни заведения, се намиратъ подъ непосредственото надзоръ на ректорите или директорите, които следятъ за поведението и успеха имъ и които съобщаватъ въ Министерството за всички отклонения на стипендиятъ, исъобразни съ изискванията на този законъ.

Чл. 22. Стипендiantи, които завършватъ образоването си въ странство, съ дължни ведна да съобщаватъ това писмено на съответното министерство, като се представятъ лично и се предоставятъ на негово разположение.

IV. Стипендии за даровити деца, юноши и младежи.

Чл. 23. Деца, юноши и младежи отъ двата пола, които проявяватъ особени дарби въ изкуствата, техниката и науки или изключителна обща интелигентност и които отговарятъ на условията, предвидени въ чл. 6, буква "б", отъ този законъ и, споредъ случая и безъ огледъ на общия успехъ, се подпомагатъ отъ държавата съ стипендии, да добиятъ общо и съответно специално образование и подготовка, за да развиятъ и приложатъ дарованията и способностите си.

Чл. 24. Деца, юноши и младежи, които иматъ предвидъ предходния членъ, се посочватъ на Министерство на народното просвещение отъ държавни, общински и училищни власти или отъ сдружения съ идеална или стопанска цел чрезъ мястичните училища. Винаги е необходимо протоколно мотивирано решение на преподавателския съветъ на училището, или, дето няма учителски съветъ — дакладъ на директора или главния учител.

Чл. 25. Стипендиятъ отъ фонда „Даровити деца, юноши и младежи“ се разпределятъ между отдалените ведомства и училищата къмъ тяхъ съ заповѣдъ на министра на народното просвещение, съобразно съ разполагаемия кредитъ, броя на учащите се въ училищата по тия ведомства и постапилиятъ отъ същите тия ведомства приходи отъ фондови марки.

Чл. 26. Даровити деца, юноши и младежи или деца, юноши и младежи съ изключителна обща интелигентност получаватъ стипендии отъ фонда „Даровити деца, юноши и младежи“, размѣрътъ на които се опредѣля за заслуги отъ дългърен случай, съобразно съ чл. 4 отъ този законъ.

Чл. 27. Стипендиятъ се даватъ съ заповѣдъ на министра на народното просвещение, възъ основа на обстоятелството, че съставъ на комисия отъ специалисти, назначенъ отъ същия министъръ за всички отдаленъ случаи.

Въ доклада комисията дава изложение за естеството и силата на дарбата на дадено лице или общата му интелигентност. Въ този докладъ се препоръчва и учебното заведение, въ което лицето следва да продължи образоването си.

Чл. 28. Младежи, свършили първи по успѣхъ различни факултети или специалности въ държавни висши учебни заведения, ако иматъ заложби за научно-изследователска работа или за творчество въ областта на науките и изкуствата, получаватъ стипендии за усъвършенстване въ дадена областъ, съ огледъ да се попълва преподавателскиятъ съставъ въ висшите училища и другите научни институти. Тия младежи се представляватъ на Министерството на народното просвещение отъ академическиятъ съветъ при висшите учебни заведения, възъ основа на писмени доклади на двама професори или преподаватели специалисти.

Чл. 29. Стипендии за усъвършенстване се даватъ най-много за три години. Първата година стипендиятъ предкараватъ на работа въ български висши училища или научни институти, а останалите две години — въ чуждестранни университети или научни институти.

Тия стипендiantи тръбва да съ здрави, не по-възрастни отъ 30 неизвършени години, а младежите отъ мажки поль

да съм уредили окончателно редовната си военна служба, съ изключение на ония, които желаят да се усъвършенствуват по хуманна медицина.

Чл. 30. Правата и задълженията на стипендантите, посочени въз членове 17-22 на този законъ, се простират и върху стипендии даровити деца, юноши и младежи.

V. Особени стипендии.

Чл. 31. При особени случаи и изключителни условия и когато има предвиденъ нароченъ кредит въ бюджета на министерството, министърът на народното просвещение може да отпуска, по препоръка на училищните или други власти, или по свой починъ, стипендии и помощи за всички родове, видове и степени учебни заведения и културни институти въ България или въ чужбина, за следване, специализация или усъвършенствуване, безъ да спазва реда, опредѣленъ въ предходните глави на този законъ.

Въз този случай, обаче, съм въ сила и се прилагатъ, доколкото не противоречатъ на предходната алинея, членове 4, 6, 8, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 32, 33 и 34 отъ този законъ.

VI. Изплащане на стипендий и парични задължения на стипендантите.

Чл. 32. Стипендийтъ се предпраща всички месеци, включително и презъ ваканционните месеци, докато стипендиятъ завършва курса на училището.

Чл. 33. Всички стипендии въ висше учебно заведение е длъженъ да служи на държавата, ако бдее потърсень отъ нея въ продължение на 4 години — съмтрано отъ дена на писменото съобщение по чл. 22 — дето и да е и на каквато и да е длъжност, съобразно съ подготовката си толкова време, колкото е получавалъ стипендия.

Чл. 34. Ако нѣкой стипендантъ откаже да служи или ако му се прекрати стипендията по негова вина, освенъ по болестъ или поради важни семейни причини, или ако не изпълни повеленията на чл. 22, връща изразходваните за него суми заедно съ лихвите до дена на окончателното изглащане. Ако откаже доброволно да върне сумата ведно съ лихвите, тя се събира принудително по установения законенъ редъ.

VII. Фондъ „Даровити деца, юноши и младежи“.

Чл. 35. Фондътъ „Даровити деца и младежи“ при Министерството на народното просвещение, създаденъ съ наредбата-законъ за образоването и подпомагането на даровити деца и младежи, остава да съществува и занадърь, като се преименува фондъ „Даровити деца, юноши и младежи“. Фондътъ черпи срѣдства отъ:

а) суми, които всѣка община е длъжна да предвижда въ бюджета си въ размѣръ на една стипендия за всѣки 5.000 жители.

Размѣрътъ на стипендията се опредѣля ежегодно отъ Министерството на народното просвещение и се съобщава на общините по надлежния редъ;

б) суми, които се събиратъ съ специална марка отъ три лева, съ която се облелятъ всички заявления, безразлично отъ какъвъ характеръ съм тъ, подадени до Министерството на народното просвещение, Министерството на търговията, промишлеността и труда, Министерството на земедѣлието и държавните имоти, Министерството на обществените сгради, пътищата и благоустройството, подведомствените имъ учреждения и всички училища: държавни, общински, на търговско-индустриалните камари и женските дружества, както и епархийските и частни училища;

в) дарения, лихви и други.

Приходитъ на фонда се внасятъ отъ съответните учреждения съ висенъ листъ въ Българската земедѣлска и кооперативна банка на съмтка фондъ „Даровити деца, юноши и младежи“.

VIII. Преходни наредби.

Чл. 36. Необходимите изяснения и подробности във връзка съ този законъ ще се дадатъ въ нароченъ правилникъ за стипендийтъ, утвърденъ съ указъ.

Чл. 37. Този законъ отмѣня наредбата-законъ за стипендии и помощи на учащи се („Държавенъ вестникъ“, брой 160, отъ 20 юли 1935 г.), наредбата-законъ за образоването и подпомагането на даровити деца и младежи („Държавенъ вестникъ“, брой 218, отъ 24 декември 1934 г.) и всички закони и разпоредби, които му противоречатъ.)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Които отъ г-да народните представители

приематъ на първо четене законопроекта за стипендийтъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Законопроектътъ отива въ комисията.

Минаваме на следната точка, втора, отъ дневния редъ:

Второ четене на законопроекта за създаване оборотенъ капиталъ при общините за стопанисване на общинските гори.

Моля г-на докладчика на комисията по Министерството на земедѣлието да го докладва.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: Г-да народни представители! Ще ви докладвамъ законопроекта така, както е поправенъ въ парламентарната комисия на Министерството на земедѣлието. (Чете)

„ЗАКОНОПРОЕКТЪ за създаване оборотенъ капиталъ при общините за стопанисване на общинските гори.“

Чл. 1. Дава се право на министра на земедѣлието и държавните имоти да разрешава извънредни ползвания отъ общинските гори, съ цель да се създаде оборотенъ капиталъ за стопанско ползване отъ сѫщите гори.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ заглавието на законопроекта и чл. 1, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Чл. 2. Размѣрътъ на извънредното ползване се опредѣля отъ министра на земедѣлието и държавните имоти, по докладъ на постоянните горски съветъ, следъ като е взето мнението на засилената общинска управа и на мѣстните органи на Министерството на земедѣлието и държавните имоти по стопанисване на горите.“

Извънредното ползване е единократно и не се приспада отъ бдещите ползвания. То се изважда по нароченъ планъ, който се изработка отъ лесничия и се утвърждава по общий редъ отъ районния горски инспекторъ.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 2, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Чл. 3. Продажбата на отпустнатите материали по чл. 2 отъ настоящия законъ съгласно по решение на засилената общинска управа по единъ отъ най-износните начини, предвидени въ чл. 75, въ връзка съ чл. 92 отъ закона за горите. Получените отъ продажбата на тѣзи материали суми се внасятъ на текуща лихвена съмтка въ Българската земедѣлска и кооперативна банка, за образуване оборотенъ капиталъ при общините. Наличниятъ оборотенъ капиталъ, където има такъвъ, се внася въ сѫщата съмтка.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 3, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Чл. 4. Суми отъ оборотния капиталъ се теглятъ отъ бирника при общината съ чекъ, визиранъ отъ мѣстния лесничий. Съ изтеглените суми бирникътъ изплаща само направените производствени разходи по: отсичане; извозване и преработка на материалите, залесяване, възобновяване и отглеждане на насажденията, направа и поправка на горски пътища, дърворѣзни заведения и други подобрения въ горите.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 4, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Чл. 5. Сумите, които се получаватъ отъ продажбата на материалите, добити по стопански начинъ отъ общинските гори, се разпредѣлятъ и внасятъ, направо отъ закупчика, както следва: тръжната или тарифна стойност на магериятъ на коренъ — въ касата на общината, 20% върху сѫщата стойност — за слѣтия фондъ „Културни мѣроприятия по горите“ — въ Българската народна банка, а разходите за работите по мѣроприятията, указаны въ

чл. 4 отъ настоящия законъ, се възстановяват къмъ оборотния капиталъ въ Българската земеделска и кооперативна банка. Лихвите на оборотния капиталъ остават за увеличение на същия."

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 5, моля, да вдигнатъ ръка. Министерство, Събранieto приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

"Чл. 6. За възстановяване и отглеждане на насажданията, направа и поправка на горски пътища, горско-стопански постройки и др., освенъ редовно предвидените разходи, съгласно чл. 97 отъ закона за горите, лесничият може да изразходва за смѣтка на производствените разходи, до 50 л. за 1 куб. метъръ строителенъ материалъ и до 5 л. за 1 пр. куб. метъръ дърва за горене, по оценителенъ девизъ, изгответъ отъ лесничия по решение на засилената общинска управа и утвърденъ отъ съответния районенъ горски инспекторъ."

Протоколитъ за производствените разходи се изготвя, съгласно чл. 173 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията, отъ комисия въ съставъ: лесничия, единъ общински съветникъ и бирника на общината и се утвърждаватъ отъ съответния районенъ горски инспекторъ."

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 6, моля, да вдигнатъ ръка. Министерство, Събранieto приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

"Чл. 7. Документитъ за оправдаването на разходите се завъроятъ отъ съответния лесничий. Най-късно до 1 мартъ, следъ всичка календарна година, бирникътъ, респективно отчетникътъ, изготви отчетъ за движението на оборотния капиталъ. Отчетътъ (раздавателните списъци, другите документи и извлечението отъ смѣтката при Българската земеделска и кооперативна банка) се изпраща на областната смѣтна палата за провѣрка и следъ като се одобри се оставя въ архивата на общината.

Бирникътъ, респективно отчетникътъ при общината или предприятието, води нуждните смѣтководни книги."

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 7, моля, да вдигнатъ ръка. Министерство, Събранieto приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

"Чл. 8. Оборотниятъ капиталъ не се предвижда въ бюджета на общината и не може да се използува за никакви други цели, освенъ за опредѣлените въ настоящия законъ."

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 8, моля, да вдигнатъ ръка. Министерство, Събранieto приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

"Чл. 9. По решение на общинския съветъ, горското стопанство може да се отдѣли въ самостоятелно стопанско предприятие съ директоръ мѣстния лесничий. Въ такъвъ случаи дѣловодството и смѣтководството на предприятието може да се възложи на специаленъ касиеръ-смѣтководителъ. За тия общински стопански предприятия остава въ сила законътъ за горите."

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 9, моля, да вдигнатъ ръка. Министерство, Събранieto приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

"Чл. 10. Къмъ общинските горски стопанства могатъ да се строятъ съ бюджетни средства индустритни заведения за по-съвършена преработка на добиваните дървени материали.

Когато дървените материали въ общинските горски стопанства се преработватъ по стопански начинъ и се продаватъ въ преработена форма, връхнините за слѣтия фондъ „Културни мѣроприятия по горите“ се изчисляватъ върху продажната стойност на материалите на коренъ, която остава, следъ като се приспаднатъ всички производствени разходи."

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 10, моля, да вдигнатъ ръка. Министерство, Събранieto приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

"Чл. 11. Продажбата на добитът по стопански начинъ дървени материали се извършва: а) чрезъ тръбъ; б) по доброволно съгласие и в) по тарифни цени.

Когато дървените материали се продаватъ чрезъ тръбъ или по доброволно съгласие, поемнатъ условия и тръжните, респективно спазарителните, протоколи се утвърждаватъ отъ съответните органи, следъ като се вземе мнението: а) за предприятия до 100.000 л. — на мѣстния лесничий, и б) за предприятия надъ 100.000 л. — на районния горски инспекторъ.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 11, моля, да вдигнатъ ръка. Министерство, Събранieto приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

"Чл. 12. Отъ материалите, добити по стопански начинъ отъ общинските гори, въ които е въведено стопанското ползвуване, по решение на засиланата общинска управа, могатъ да се продаватъ по тарифни цени освенъ въ случаите, указанi въ чл. 93 отъ закона за горите и въ следните случаи:

а) на мѣстни жители, невзели участие въ работата по добиването на дървените материали — за собствени нужди;

б) на мѣстните трудови горско-производителни кооперации, за преработка и продажба, при условие, че сѫщите, чрезъ членовете си, сѫзели участие въ работата по добиване материалите по стопански начинъ;

в) на занятчи за упражняване на занаятът имъ;

г) на държавни и други обществени учреждения;

д) на частни минни предприятия за задоволяване нуждите имъ отъ строителни, крепителни и горивни дървени материали при извършване на проучвания и експлоатация на минните периметри, които се намиратъ въ съответните общински гори или граничатъ съ тѣхъ;

е) за постройки на туристически хижи, лѣтвища и др., когато се строятъ въ горите."

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 12, моля, да вдигнатъ ръка. Министерство, Събранieto приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

"Чл. 13. Въ случаите, когато материалите, отпустнати съгласно чл. 12, не се употребяватъ за целта, за която се отпускатъ, а се преотстъпватъ, замънятъ или продадатъ, сѫщите се конфискуватъ, а нарушилътъ се наказва съ глоба отъ 200 до 2.000 л. по реда, предвиденъ въ закона за горите."

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 13, моля, да вдигнатъ ръка. Министерство, Събранieto приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

"Чл. 14. Районните горски инспектори иматъ право да извършватъ провѣрка на приходитъ и разходите по смѣтката на оборотния капиталъ.

За констатирани нарушения и за неправидно изразходвани суми отъ оборотния капиталъ, районните горски инспектори начитатъ съ ревизионенъ актъ виновните длъжностни лица. Актьтъ се изпраща на надлежната областна смѣтна палата за разглеждане и издаване решение."

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 14, моля, да вдигнатъ ръка. Министерство, Събранieto приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

"Чл. 15. За прилагането на настоящия законъ се изготвя правилникъ отъ Министерството на земедѣлието и държавните имоти, въ споразумение съ Министерството на вътрешните работи и народното здраве. Правилникътъ се одобрява съ указъ."

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 15, моля, да вдигнатъ ръка. Министерство, Събранieto приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

"Чл. 16. Настоящиятъ законъ отменя всички законоположения, които му противоречатъ."

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 16, моля, да вдигнатъ ръка. Министерство, Събранieto приема.

Законопроектът е приет окончателно.
Минаваме къмъ точка трета отъ дневния редъ:
Второ четене на законопроекта за семепроизводство.
Моля г-на докладчика да го докладва.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

**„ЗАКОНЪ
за семепроизводството.**

Чл. 1. Настоящият законъ има за цель да снабди цѣлостно българското земедѣлско стопанство съ подходящъ подборъ посвѣтенъ материалъ и да създаде необходими тѣ предпоставки за организиране износа на доброкачествени семена въ странство, като уреди въпросите, свързани съ подбора, сортозпитването, съхранението, пречистяването и контролата на семената.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ заглавието на законопроекта и чл. 1, моля, да вдигнатъ рѣка. Минозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Чл. 2. Семепроизводството се направлява и контролира отъ Министерството на земедѣлието и държавните имоти.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 2, моля, да вдигнатъ рѣка. Минозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Глава I.

Подборъ и сортозпитване.

Чл. 3. Съ подборъ на земедѣлските растения и създаване на нови сортове се занимаватъ държавните земедѣлски опитни институти, станции и полета, както и частни и дружествени селекционни станции, които се признаватъ, подпомагатъ и контролиратъ отъ Министерството на земедѣлието и държавните имоти.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 3, моля, да вдигнатъ рѣка. Минозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Чл. 4. Всички подобрени сортове, създадени вътре въ страната или внесени отвън, преди да се разреши тѣхното разпространение, подлежатъ на задължително изпитване, което се извършва отъ държавните опитни станции и полета.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 4, моля, да вдигнатъ рѣка. Минозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Чл. 5. Въ сортозпитването се включватъ подобрени оригинални сортове, създадени отъ мѣстни или чужди държавни или частни селекционни станции.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 5, моля, да вдигнатъ рѣка. Минозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Чл. 6. Министерството на земедѣлието и държавните имоти има право да налага задължително засъбане на известни одобрени сортове въ определени райони.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 6, моля, да вдигнатъ рѣка. Минозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Чл. 7. Чуждестранни селекционни институти и фирми не могатъ сами да разпространяватъ свои или чужди селекционирани сортове въ България.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 7, моля, да вдигнатъ рѣка. Минозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Глава II.

Размножение на семената.

Чл. 8. Съ размножение на семената се занимаватъ държавните семепроизводителни стопанства, опитните институти, станции и полета, както и признатите частни семепроизводителни стопанства и дружества, обединени въ Централната кооперация на семепроизводителите въ България.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ заглавието на глава II и чл. 8, моля, да вдигнатъ рѣка. Минозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Чл. 9. Добитото семе отъ опитните институти се размножава въ широкъ размѣръ въ всички останали държавни стопанства и избрани признати частни и дружествени семепроизводителни стопанства. Последните отъ своя страна обновяватъ периодически семената на останалите частни и дружествени семепроизводителни стопанства.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 9, моля, да вдигнатъ рѣка. Минозинство, събранието приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Чл. 10. Семепроизводителните дружества и стопанства се признаватъ за такива отъ Службата по семепроизводство при Министерството на земедѣлието и държавните имоти, следъ прегледъ и одобрение отъ специалната комисия.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 10, моля, да вдигнатъ рѣка. Минозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Чл. 11. За насърдчение масовото размножаване на доброкачествени сортове семена, Министерството на земедѣлието и държавните имоти, земедѣлските камари и др. предвидява ежегодно въ бюджетъ си суми за премии на такива семена отъ различни култури, които премии се раздаватъ чрезъ Централната кооперация на семепроизводителите въ България.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 11, моля, да вдигнатъ рѣка. Минозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Глава III.

Пречистване и обеззаразяване на семената.

Чл. 12. За да се улесни правилното пречистване, сортиране и съхранение на семената, произведени отъ признатите семепроизводителни стопанства, къмъ районните кооперативни семепроизводителни дружества се уреждатъ универсални семечистачни станции и семехранилища. Тия семечистачни станции се съоръжаватъ съ машини за пречистване и обеззаразяване на всички видове житни, фуражни, маслодайни, зеленчукови и други семена, застъпени въ района. За тая цел тѣ се подкрепятъ материално отъ Министерството на земедѣлието и държавните имоти, земедѣлските камари, общини и др.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ заглавието на глава III и чл. 12, моля, да вдигнатъ рѣка. Минозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Чл. 13. За изграждане на семечистачни станции и семехранилища и тѣхното обзавеждане Министерството на земедѣлието и държавните имоти отпуска чрезъ Българската земедѣлска и кооперативна банка дългосрочни беззахвани засми на районните кооперативни семепроизводителни сдружения.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 13, моля, да вдигнатъ рѣка. Минозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Чл. 14. Семечистачните станции при кооперации и общини, създадени по силата на закона за снабдяване земе-

дълските стопани съ доброкачествен посъвънъ материал, пречистват всички семена, независимо от това дали са сортови или не."

Председателствующъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 14, моля, да вдигнатъ ръка. Минозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Глава IV.

Разпространение на посъвъния материал.

Чл. 15. Произведените сортовъ по ъгънъ материалъ се признататъ семепроизводителни стопанства и дружества и излишните семена отъ държавните семеразмножителни стопанства се разпространяватъ между земедълските стопани отъ районните кооперативни семепроизводни сдружения по реда, определенъ отъ съответния околийски агрономъ."

Председателствующъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ заглавието на гл. IV и чл. 15, моля, да вдигнатъ ръка. Минозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

Чл. 16. Българската земедълска и кооперативна банка отпуска ежегодно гарантенъ кредитъ на Централната кооперация на семепроизводителъ въ България и на семепроизводителни дружества срещу представението отъ тъхъ и отъ признатите семепроизводителни стопанства – житни, фуражни, влакнодайни, маслодайни, зеленчукови и други семена."

Председателствующъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 16, моля, да вдигнатъ ръка. Минозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

Чл. 17. Съ търговия на посъвънъ материалъ могатъ да се занимаватъ само зарегистрирани семенарски фирми; семепроизводителни дружества, агрономни бюра и земедълски кооперации."

Председателствующъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 17, моля, да вдигнатъ ръка. Минозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

Чл. 18. По искане на Министерството на земедълствието и държавните имоти, Министерският съветъ може да забранява износа на известен посъвънъ или по адъченъ материалъ за една или нѣколко години, ако интересът на народното стопанство налага тая мѣрка."

Председателствующъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 17, моля, да вдигнатъ ръка. Минозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Глава V.

Семеконтрола.

Чл. 19. Забранява се продажбата и разпространението на недоброкачествен посъвънъ материалъ. Недоброкачествени семена се сметатъ ония, които нѣматъ изискваната чистота и къплеместът, съдържатъ вредни примеси и са заразени отъ болести и паразити, и не са отъ същия сортъ, за които се продаватъ."

Председателствующъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ заглавието на глава V и чл. 19, моля, да вдигнатъ ръка. Минозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

Чл. 20. Посъвътъ, предназначени за семепроизводство, се контролиратъ презъ време на растежа, прибирането и съхранението."

Председателствующъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 20, моля, да вдигнатъ ръка. Минозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

Чл. 21. Всички семена, произходящи отъ държавни, частни и дружествени стопанства, които се разпространя-

ватъ въ страната, трбва да бѫдатъ предварително контролирани.

Семеконтролата се извършва отъ Земедѣлския изпитателен институтъ – София, опитна станция – Образцовъ чифликъ край гр. Русе, опитната станция – Садово и други опитни институти съ семеконтролни отдѣли."

Председателствующъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 21, моля, да вдигнатъ ръка. Минозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

Чл. 22. Пломбироването и семеконтролните анализи на семената отъ признатите семепроизводителни дружества и стопанства, както и отъ държавните стопанства, се извършватъ бесплатно. Превозът на сѫщите семена по българските държавни желѣзници и държавни пароходи става по специална намалена тарифа."

Председателствующъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 22, моля, да вдигнатъ ръка. Минозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Глава VI.

Наказателни и общи разпореждания.

Чл. 23. За нарушения на този законъ и иззденитетъ във основа на него правилници и наредби се налагатъ съ минастра на земедѣлствието и държавните имоти парижни глоби до 20.000 л. и освенъ това се предвижда временно или постоянно лишаване отъ правото за производство и търгуване съ посъвънъ материалъ."

Председателствующъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ заглавието на глава VI и чл. 23, моля, да вдигнатъ ръка. Минозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

Чл. 24. Всички книжа, свързани съ приложението на настоящия законъ, се освобождаватъ отъ такси и гербовъ налогъ, както и отъ разпоредбите за предбата законъ за узаконяване на индустриални заведения."

Председателствующъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 24, моля, да вдигнатъ ръка. Минозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

Чл. 25. Къмъ настоящия законъ се издаватъ правилници, които уреждатъ въпросите, свързани съ семеконтролната служба, сортозпитватето, прегледа на семенните посъви, устройството на семечистачните станции, семехранилища, зеленчуково и тютюново семепроизводство, търговията съ посъвънъ материалъ и пр."

Председателствующъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 25 моля, да вдигнатъ ръка. Минозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

Чл. 26. Настоящият законъ отменя всички закони, правилници и наредби, които му противоречатъ."

Председателствующъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 26, моля, да вдигнатъ ръка. Минозинство, Събранieto приема.

Законопроектът е приетъ окончателно.

Минаваме къмъ точка четвърта отъ дневния редъ:

Второ четене на законопроекта за облекчение на тютюновите кооперации.

Моля г-на докладчика да го докладва.

Докладчикъ Цеко Дамяновъ: (Чете)

„ЗАКОНЪ

за облекчение на тютюновите кооперации.

Чл. 1. Всички затруднени тютюнови кооперации, земедѣлски кооперации, районни съюзи, земедѣлски синдикати и други кооперации съ тютюнови отдѣли, съюзи на тютюнови кооперации и кооперативни тютюнови фабрики, като сдружения на земедѣлци-стопани, се освобождаватъ отъ лихвената част на тъхните задължения, включително

отъ глобитъ на закъснения или превищения, отъ момента на възникването имъ по всички видове кредити (личенъ, ипотеченъ, варантенъ, депо на портфейлъ и др.) до 1930 г., получени отъ бившата Българска земедѣлска банка и Българска централна кооперативна банка, включително реколта 1930 г.

Подлежатъ на облекчение по този законъ само ония задължения на упоменатите въ предходната алинея затруднени кооперации, съ тютюнова дейност, които сѫ били направени само за нуждите на тази имъ дейност.“

Председателствующъ Димитъръ Пешевъ: По чл. 1 е постъпило писмено предложение отъ г-нъ Дѣлчо Тодоровъ Гоговъ, който предлага, въ чл. 1, алинея първа, да се различить думите: „всички видове кредити“, скобките и всичко въ скобките, като остане само „личенъ кредит“ и вмѣсто „получени“, стане „полученъ“.

Има думата народниятъ представителъ г-нъ Дѣлчо Тодоровъ.

Дѣлчо Тодоровъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Всѣки въпросъ трѣбва да се разглежда отъ лаетъ му страни, за да се уясни. Смѣтамъ, че въпростъ за облекчение на тютюновите кооперации на първо четене се разгледа само отъ едната страна и заради туй правя предложение, за да взема поводъ да мога да разгледамъ въпроса отъ другата му страна.

Банално е да се повторя, че кооперациите сѫ една необходимост. Ересь е да се каже, че нѣмаме кооперации въ България, нито кооператори. Но азъ поддържамъ тая ересь и смѣтамъ, че по-голѣма полза ще допринесе, ако изѣкна грѣшките на кооператорите и на водителите на кооперациите, отколкото ако само ги хвалебствувамъ и покривамъ всички тѣхни грѣшки.

Ще почна съ това, какъ се образуваха и какъ изникнаха тютюновите кооперации у насъ. Смѣтамъ, че грѣшно се процедираше още при тѣхното образуване, и че основата на нашите тютюнови кооперации е погрѣшно поставена на началата на зависиства и на желанието да се дѣлът мегданъ съ тютюнотърговците.

Нѣкой народъ представителъ: Не познавате кооперативното движение.

Дѣлчо Тодоровъ: Нашите кооперации и кооператори отъ зависиства и злоба си казаха: „Ако ние спечелимъ само разносите за автомобилите и за комисионерите на тютюнотърговците, ние ще постигнемъ голѣми печалби за нашите производители.“ Така почнаха да никнатъ кооперации, настърдчавани отъ заинтересувани хора, които гледаха чрезъ кооперациите да намѣрятъ своето препитание. И нека ми бѫде позволено да кажа, че всички кооперации, които сѫ основани съ интимната мисъль да създадатъ хлѣбъ на известни хора, закачиха Земедѣлската банка, и тѣзи загуби или тѣзи несъбирами вземания, които имаме, до голѣма степенъ се дѣлъкатъ на управите, на водителите на такива кооперации.

Велизаръ Багаровъ: Вѣрно!

Дѣлчо Тодоровъ: Слѣдъ погрѣшната основа идва по-нататъкъ и погрѣшното рѣководство на кооперациите. Нашите тютюнови кооперации, вмѣсто да проучатъ какви сѫ условията на тютюновия пазаръ вънъ, коя фактори влияятъ за цените на тютюна и т. н., тѣ още при самото винсансъ на тютюна гледатъ всячески да ангажиратъ по-вече производители, безъ да знаятъ на каква цена ще се проладе тютюнътъ и какво може да се очаква отъ него; гледатъ колкото се може повече килограми да ангажиратъ, за да могатъ да си покриятъ разносите. И когато Земедѣлската банка започне да дава аванси на тютюнопроизводителите, тѣ срѣгватъ преди нея, и ако Земедѣлската банка дава 5 л. на низа — примѣрно казвамъ — тѣ ще удвоятъ и ще дадатъ 10 л. на низа, като казватъ: „Земедѣлската банка иска формалности, а ние безъ формалности ще ви дадемъ аванси.“ И има случаи, когато, безъ да сѫ видѣли дали нѣкой производителъ има тютюнъ, му даватъ авансъ по 10 л. на низа, за толкова низи, колкото той казва, че има. И най-накрая този сѫщиятъ производителъ си е заложилъ тютюна и на коопсацията, заложилъ го е и на Популлярната банка, па е вземалъ авансъ и отъ търговеца. На такъвъ единъ производителъ вземането е несъбирамо. И ние сме страдали отъ такива производители, които гледатъ, щомъ имъ даватъ, да взематъ.

Велизаръ Багаровъ: Не е лошо да се взематъ.

Дѣлчо Тодоровъ: Почватъ се покупките. При почване на покупките, нашите кооператори сѫтътъ, че непремѣнно трѣбва да си гарантиратъ пазарната цена. Никой не обяснява на тютюнопроизводителя, че той си дава тютюна на рисъкъ, че може да получи и по-ниска, че тютюнътъ ще се обработва кооперативно, значи, съдружнически, а следъ туй ще му се търси пазаръ. Наопаки, кооператоръ казватъ: „Колкото авансъ ви дава търговецътъ, толкова ще ви дадемъ и ние, а следъ като тютюнътъ дойде въ кооперацията, ще го пласирамъ и ще ви дадемъ още много повече.“

Нѣкой народъ представителъ: Г-нъ Тодоровъ, Вие кѫде учихте кооперативното дѣло?

Председателствующъ Димитъръ Пешевъ: (Звѣни)

Дѣлчо Тодоровъ: Кооператори като Васъ сѫ ме прекъсвали и азъ съмъ ги наказвалъ. Недайте ме принуждава да взема да говоря. Мълчете малко! Колко съмъ кооператоръ и колко не съмъ кооператоръ, то не е Ваша работа.

И какво става? Когато отиде тютюнопроизводителятъ да изнесе тютюна си въ кооперацията, още тогава му искаятъ пари назадъ. Не само че нищо не му даватъ, но му искаятъ пари назадъ. При мене сѫ дохождали тютюнопроизводители, които сѫ ми казвали: „Бай Дѣлчо, докарахъ тютюнъ, воловетъ ми сѫ въ хана и сега не мога да ги взема, за да се върна назадъ.“ И съмъ биля принуждаванъ да имъ дамъ по 100 л., за да си изкаратъ воловетъ отъ хана.

Има и втора категория кооперации, които, за да могатъ да взематъ тютюнътъ на производителя, на самото място му даватъ цена много по-висока отъ пазарната, и той се чуди, какъ така кооперациите даватъ авансъ съ 10 или 15 л. повече отъ търговиците. А после, като дойде тютюнътъ въ кооперацията, не гледатъ да го класиратъ така, че да може горе-долу да хване цената, дадена въ авансъ.

Разбира се, има и трета категория кооператори, които пъкъ сѫ близки около управата. На тѣхъ тютюните се класиратъ така, че да получатъ по-голѣмъ авансъ.

Велизаръ Багаровъ: Парата.

Дѣлчо Тодоровъ: Има и още една категория кооператори, това сѫ ония идеалисти, които влизатъ отначало въ кооперацията, занасятъ тютюна си, оставятъ го и не взематъ никакъ пари. А има и такива, които сѫ занесли тютюна си и не само че не сѫ получили нищо, но отъ тѣхъ искаятъ пари. Защо, азъ нѣма да се спирамъ, но ще кажа, че по този начинъ се унизи вѣрата на истинските кооператори въ кооперацията.

И ако нашите тютюнови кооперации искатъ да сѫществуватъ, тѣ трѣбва да избѣгватъ да вършатъ демагогия или да търгашествуватъ съ кооператизма, тѣ трѣбва да кажатъ на самия тютюнопроизводителъ, че кооперацията не носи само облаги, а носи и страдания. Животътъ е страдание, и всѣки, който иска да сѫществува и да живѣе, трѣбва да е готовъ да претърпи тия страдания. Нашите тютюнови кооперации, ако искатъ действително да преживѣятъ и да допринесатъ нѣщо къмъ ползата отъ кооперативното дѣло, която никой нѣма да отрече, трѣбва да застанатъ на почвата на истината, а не на лѣжата и демагогията и да се очистятъ отъ тѣзи борби за лапане.

Велизаръ Багаровъ: А! Лапане!

Дѣлчо Тодоровъ: У насъ кооперациите не могатъ да напреднатъ, затова защото се е създала народната поговорка: „Единъ лапа, триста зяпътъ“. (Смѣхъ) Тая поговорка трѣбва да изчезне отъ народните маси, а това ще стане, когато за всички злоупотрѣбения въ кооперациите се потърси отговорностъ. Защото много лесно е въ годишното събрание да се отрвѣшь отъ отговорностъ. Съберешъ си хората, изключиши ония, които могатъ да кажатъ пѣкъ и друга приказка, и кооперацията се води отъ онзи, който иска да я граби. Ако искате да се увѣрите въ гнилостта на нашите кооперации, идете въ едно общо събрание на нѣкоя кооперация и ще видите какви низки борби ставатъ тамъ.

Единъ народъ представителъ: Стига!

Председателствующъ Димитъръ Пешевъ: (Звѣни)

Велизаръ Багаровъ: Продължавай!

Единъ народъ представителъ: Я кажи колко пари си внесъ съ въ кооперациите?

Дълчо Тодоровъ: Г-не, на едно публично събрание въ
с. Бисеръ, единъ кооператоръ, по-голѣмъ отъ Васть — за
щото отъ ржководителитъ на кооперация „Освобождение“
азъ не вѣрвамъ да е имало по-голѣми кооператори — ми
каза: „Вие сте кожодери, вие сте мракобесници, вие сте
кървопийци!“ — Да, казвамъ, азъ съмъ кожодеръ, азъ
съмъ кървопиецъ, но азъ имамъ зарегстрирана фирма и
плащащъ данъкъ, а ти, който си ржководителъ на коопера-
цията, ти си по-голѣмъ кожодеръ и по-голѣмъ кърво-
пиецъ отъ мене, но не плащащъ нищо.

Стоянъ Димовъ: Значи, ти признавашъ, че си кърво-
пиецъ, но той е по-голѣмъ?

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: (Звѣни)

Велизаръ Багаровъ: Карай!

Дълчо Тодоровъ: Защото сѫщиятъ господинъ преди
единъ день ...

Стоянъ Димовъ: Майко по-почтено, бе джанамъ! Не
бива така!

Дълчо Тодоровъ: На сѫщия господинъ преди единъ
день бѣхъ му далъ по 2 л. на килограмъ за пашкули, само
и само да даде пашкулитъ на опредѣлената цена — азъ
бѣхъ тогава представителъ на една чуждестранна фирма.
Нека не става чудно, че има загуби за кооперациите.
Има, затова защото тия, които сѫ упълномощени да про-
даватъ, отиватъ при търговците и казватъ: дай на насъ,
ние ще ти продадемъ на тая цена. Съ болка на сърдцето
трѣба да сѫбща това.

Сега, г-да, азъ искашъ да кажа нѣколко думи по монопо-
пола, макаръ че този въпросъ се изясни.

Атанасъ Цвѣтковъ: 15 минути минаха.

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Повече отъ
15 минути не можете да приказвате.

Дълчо Тодоровъ: Добре, по монопола нѣма да при-
казвамъ.

Но защо искате облекчение и на вариантия кредитъ,
и на ипотечния кредитъ, и на всички кредити? Азъ не раз-
бирамъ какво наложи да се правятъ облекчения и за ипо-
течния кредитъ. Сега зданията иматъ много по-висока
цена. Защо ще искате да облекчавате ипотечния кредитъ?
Азъ не съмътъмъ, че кооперациите иматъ загуби и отъ
вариантния кредитъ. А ако иматъ такива загуби тѣ пакъ
сѫ отъ нѣкаква непочтена сдѣлка.

Стоянъ Димовъ: Злокачествена!

Дълчо Тодоровъ: Никой пѣтъ, когато взематъ кредитъ,
кооперациите не сѫ правили стоковъ балансъ, и много
отъ загубите сѫ поради това, че тѣ взематъ варианти срещу
стока, когато нѣматъ такава стока.

Така че, моето предложение е да се облекчи само лич-
ниятъ кредитъ. (Рѣкои ржкоплѣскатъ)

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Има думата
г-нъ министърътъ на земедѣлието и държавните имоти.

Министъръ Димитъръ Кушевъ: Г-да народни представи-
тели! На първо четене законопроектътъ бѣше разгледанъ
отъ твѣрде много народни представители и азъ лично бѣхъ
учуденъ, че въ Камарата не се разкриха тъкмо слабитъ
страни на кооперативното дѣло, които винаги сѫ внасяли
смушене и които действително сѫ едни неприятни явле-
ния въ кооперативното дѣло. Г-нъ Тодоровъ има съмъ-
лостъ да излѣзе на трибуната на Народното събрание да
подчертаетъ тѣмнитъ страни на нашето кооперативно дѣло,
като чрезъ своите доводи искаше да оспори нашето же-
ление, възприето и отъ комисията, да бѫдатъ облекчени
кооперациите. Това е действително едно достоинство. Но
азъ съмътъмъ, че е сѫщо така голѣмо достоинство на днеш-
ния Парламентъ, загоди при разглеждането на този зако-
нопроектъ на първо четене народните представители, ма-
каръ че всички знайтъ чернитъ страни на нашето коопе-
ративно дѣло, се въздържаха да ги изнесатъ.

Защо при първото четене на законопроекта Парламен-
тътъ направи това нѣщо? Азъ съмътъмъ и сега, че това
се направи, защото българскиятъ Парламентъ е убеденъ,

че кооперацията най-много подхожда на българския на-
родъ и на дребното българско стопанство. Българскиятъ
Парламентъ знае, че въ нашетъ нрави има известни де-
фекти, особено въ миналото, но тъй въ продължение на 20
години, отъ войната насамъ, ние сме се твѣрде много при-
движили напредъ въ своето нравствено развитие; че на-
шето кооперативно дѣло, заедно съ развитието на цѣлия
български народъ и общото развитие на българското сто-
панство, сѫщо така се е придвижило твѣрде напредъ.
Така че, не е нужно сега нашиятъ Парламентъ да търси
слабитъ страни на българската кооперация въ нейния управ-
ителенъ съветъ, или въ нейния директоръ, или въ нейния счетоводителъ, за да попрѣчи на едно добро желание,
което се изразява въ единъ законопроектъ, който цели да
разчисти едно минало отъ преди 15-20 години, което ми-
нало ще отегчава бѫдещата стопанска дѣйност на тютю-
новата кооперація.

Г-нъ Тодоровъ не направи лошо, че, макаръ и изоли-
рано, подчертава слабитъ страни на нашата кооперація. Тия
слаби страни ние трѣбва да ги припомваме, и не само да
ги припомваме, но ние сме длѣжни да вземемъ всички
мѣрки, както да ги премахнемъ, така и да подпомогнемъ
развитието на кооперативното дѣло, защото и ние, и бъл-
гарскиятъ народъ е убеденъ, че въ коопераціята, като сто-
панска формация, е бѫдещето на нашия народъ, и че въ
нашето стопанско и културно развитие коопераціята има
да играе една голѣма роля. Не трѣбва коопераціята, по-
ради известни дефекти, които е имала въ миналото, или из-
вестни опущения, които има въ настоящето, да бѫде спъ-
вана въ бѫдещето й развитие. Напротивъ, и държавата, и
правителството, и българскиятъ Парламентъ ще даватъ
съдѣствието си за развитието на коопераціята, като
всичко оннова, което се изнесе отъ г-нъ Тодоровъ, трѣбва
да бѫде елиминирано, трѣбва да бѫде потушено, трѣбва
да бѫде заглушено, за да не дава лоши последствия, както
за нашето кооперативно дѣло, така и за цѣлия ни стопан-
ски животъ.

И азъ ви моля, г-да народни представители, вие лично
да дадете съдѣствието си да бѫде прочистена коопера-
цията отъ всички онѣзи, които не сѫ убедени кооператори,
като сѫщевременно бѫде очистена и отъ онѣзи служебни
лица въ коопераціята, които искатъ да търгуватъ съ коопе-
ративната идея и да внасятъ поражение въ душата на
българския народъ, за да не се явятъ последствия, които
така и за българското стопанство.

Когато говорихъ по първото четене на законопроекта,
вие може би не забелязахте, азъ не пропуснахъ да под-
чертая, че въ известни случаи и управителните съвети
на тютюновите коопераціи иматъ вина за затруднението
имъ, но ние, когато следъ 15, следъ 20 години разчистваме
едно минало, което прѣчи на бѫдещата работа на една полезна
стопанска формация, не можемъ да искаемъ сега да
увреждаме кооперативното дѣло, заради известни опуще-
ния на нѣкои управителни съвети.

Коопераціите, включително и тютюновите коопераціи,
има да изиграятъ въ бѫдеще една решителна дѣйност въ
живота на нашия народъ. Ние чрезъ Земедѣлската банка
готвимъ планове, готвимъ програми, за да улеснимъ раз-
витието на кооперативното дѣло, за да го поставимъ на
здрави основи и за да се изѣѣгнатъ всички опущения
на миналото, които сѫ опущения и на времето, при което
коопераціята е работила, и на нрави на нашия народъ,
които сѫ се проявявали не само въ кооперативното дѣло,
но и въ много други области. Ние, обаче, трѣбва да бѫ-
демъ щастливи, че нашиятъ народъ въврви напредъ, че
нрави ще ми се подобряватъ, че и кооперативното дѣло и
всички други обществени организации се поставятъ отъ
день на денъ на все по-здрави и по-здрави начала.

Азъ моля, г-да народни представители, да приемете
чл. 1, както се прочете отъ г-на докладчика. (Рѣкои
ржкоплѣскания)

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Съ предло-
женето на народния представител г-нъ Дълчо Тодоровъ
чл. 1 на министърътъ на земедѣлието не е съгласенъ.

Г-нъ Тодоровъ: Дѣржите ли на предложението си?

Дълчо Тодоровъ: Оттеглямъ го.

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Ще гласу-
ваме. Които отъ г-да народните представители приематъ
заглавието и чл. 1, както е измѣненъ отъ комисията, моля,
да вдигнатъ рѣка. Министърство, Събранието приема.

Докладчикъ Цеко Вълчевъ: (Чете)

„Чл. 2. Размѣръ на опростенитѣ лихви и глоби на кооперациитѣ, упоменати въ предходния членъ, Българската земедѣлска и кооперативна банка отнася въ една времена безлихвена смѣтка. Тази безлихвена смѣтка се погасява отъ сумитѣ, които тя събира до 1 л. на килограмъ продаденъ тютюнъ въ зависимост отъ продажната стойност на последния отъ всички ежегодно събираніи отъ банката, кооперациитѣ, държавни, банкови и кооперативни тютюни, пооценка на бѣнката, начинъ отъ реколта 1941 г., а сѫщо и отъ бѫдещите печали на Българската земедѣлска и кооперативна банка, като размѣръ на вносата се опредѣля отъ управителния съветъ на банката.“

Къмъ сѫщата безлихвена времена смѣтка се отнасятъ ежено и евентуалнитѣ несъбирами вземания на Българската земедѣлска и кооперативна банка отъ упоменатитѣ въ чл. I кооперативи, за установяването на които банката не търси допълнителната отговорност на членовете-кооператори.

Забележка Събранитѣ суми по тая смѣтка се освобождаватъ отъ всѣкакви данъци, гербовъ налогъ, берии, такси и други.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които г-да народни представители приематъ чл. 2 моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство. Събранieto приема.

Докладчикъ Цеко Вълчевъ: (Чете)

„Чл. 3. Главницата задължение на всѣка тютюнова кооперация се разсрочва на ежегодни рати, които всѣка отдельна кооперация ще плаща безлихвено въ срокъ до 30 години.“

Не се ползуватъ по настоящия законъ отъ облекчение ликвидиранитѣ вече съ спогодба между кооперациитѣ и Българската земедѣлска и кооперативна банка задължение, било въ главницата, било въ лихвата.

Облекченията на задълженитета по настоящия законъ се отнасятъ до главницата и лихвите, така както тѣ сѫ вече установени по книгите на Българската земедѣлска и кооперативна банка на 31 декември 1940 г.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които отъ г-да народнитѣ представители приематъ чл. 3, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство. Събранieto приема.

Докладчикъ Цеко Вълчевъ: (Чете)

„Чл. 4. Ползвашите се отъ настоящия законъ кооперации се задължаватъ да дадатъ сѫщите облекчения и въ сѫщия размѣръ на тютюнопроизводителите дължници, срещу авансиранитѣ отъ тѣхъ тютюни по реколти 1930 г. включително.“

Отъ размѣръ на това облекчение се ползуватъ и дължницитѣ тютюнопроизводители, прехвърлени къмъ Погасителната каса, на които кооперациитѣ се задължаватъ да поврънатъ лихвената част на тѣхните задължения по начинъ, който ще се уреди съ правилника, предвиденъ въ чл. 7 отъ настоящия законъ.

Всички действия и споразумения на кооперациитѣ, които противоречатъ на това постановление, се считатъ за несъществуващи.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: По чл. 4 е постъпило писмено предложение отъ народния представител г-нъ Димитъръ Киревъ съ следното съдѣржание: (Чете)

„Следъ думата „включително“ въ първата алинея добавяйте се думитѣ: „като отъ това облекчение се ползуватъ и тютюновитѣ кооперации и тѣхните членове дължници, прехвърлили дълга си къмъ Погасителната каса въ размѣръ на разликата отъ начисленитѣ имъ върху цѣлия дълъгъ лихви и полученото облекчение отъ Погасителната каса.“

Има думата народниятъ представител г-нъ Димитъръ Киревъ.

Димитъръ Киревъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! По сѫщия законопроектъ имахъ случай да се изкажа при първото му четене. Изказаха се и други наши колеги, народни представители. Тогава нито единъ отъ изказалитѣ се г-да народни представители не направи опозиция на законопроекта. Днесъ чухме нѣкои да се изказ-

ватъ срещу него. „Който е безгрѣшенъ, нека пръвъ да хвърли камъкъ“, казавше нѣкога Христосъ. Безгрѣшници нѣма на земята, такива не сме и ние, такива не можемъ да търсимъ и въ кооперациитѣ.“

Азъ казахъ и завчера, повторямъ и сега: кооперацията е пътъ отъ пътъта и кръвъ отъ кръвта на самия народъ. Тя носи всичките негови достоинства и всичките негови недостатъци. Така че, да търсимъ въ кооперацията само чистото, идеалното, ние нѣма да го намѣримъ, както нѣма да го намѣримъ и никаде другаде. Та, повторямъ, кооперацията е пътъ отъ пътъта и кръвъ отъ кръвта на самия народъ — каквъто е народътъ, такава е и кооперацията.

Ако почнемъ да търсимъ кусури, ще ги намѣримъ на всѣкаде, дори въ много по-голѣми размѣри, отколкото въ самата кооперация. Думата ми е, че желанието на всички, които се изказаха, както и на цѣлото народно представителство е: да се даде съ този законъ облекчение на сѫмитѣ тютюнопроизводители, на тия, които денонощно работятъ, творятъ и създаватъ блага въ тая страна защото цѣлата година едно семейство работи за да изкарва нѣколко стотинъ килограма тютюнъ за своето препитание. Надъ 100 000 земедѣлци-стопани, г-да народни представителите, се засѣгатъ отъ този законопроектъ. Надъ 100 000 български семейства днесъ, въ този моментъ, очакватъ гласа на народното представителство, който гласъ не може да бѫде чуждъ на народа.

За по-голѣма яснота, ще ми позволите да ви дамъ само единъ примѣръ Кооперативното сдружение на тютюнопроизводителите отъ Борисовградска окolia презъ 1924 г. събра за продажба и преработка 145 000 кгр. тютюни. Тѣзи тютюни се обработиха изключително съ заем отъ Българската земедѣлска и кооперативна банка въ размѣръ на 2 923 363 л. Поради лошия пазаръ, тѣзи тютюни останаха непроладени до 1928 г., когато ги завари катакстрофалното земетресение, което разруши всички складове, тютюните се развалиха и се обезценени съвръшено и на безъ това много лошия пазаръ на тютюните. Отъ цѣлата тая партида следъ нейната продажба банката-кредиторка можа да получи срещу заема, който бѣ отпустената на кооперацията едва 2 162 200 л., или по 15 л. срѣдно на килограмъ. Разходитѣ за манипуляцията наемитѣ за складовете и лихвите къмъ банката далечъ надхвърлятъ тая сума, получена отъ продажбата на тютюните. Главницата, споредъ удостовѣреніе № 1097, отъ 3 май 1940 г., на Българската земедѣлска и кооперативна банка което държа на ваше разположение, възлиза, както казахъ, на 2 923 363 л. Лихвите върху сѫмия този заем до 30 юни 1941 г. възлизатъ на почтената сумичка 4 303 602 л., или едно олихвяване съ 147%. По този дългъ кооперацията е направила вноски: първо, че предложби на тютюните — 2 162 200 л., второ, отъ фондъ „Обществени бедствия“ по случай земетресението — 499 900 л. и трето отъ инкасирани купони въ Погасителната каса — 131 560 л. или всичко 2 793 660 л., срещу главница и лихви 7 226 965 л. Остава още единъ откритъ дългъ отъ 4 443 335 л., които сѫ изключително лихви. Има много тютюнопроизводители, които не сѫ получили нито единъ левъ за своето производство. Вложиха си труда за цѣла година, а не получиха нищо. И понеже лихвите и разноските сѫ много повече, отколкото стойността на тютюна, днесъ тѣ сѫ начетени съ по 10, 20, 30, 40, 50 хиляди лева задължения. Тогава изплатенитѣ тютюнопроизводители по внушение и подъ натиска на известни фактори, включително и на Българската земедѣлска и кооперативна банка, която искаше да се уреди дългътъ къмъ нея — този законопроектъ, както знаете, урежда преди всичко вземанията на Българската земедѣлска и кооперативна банка защото иначе тя едвали може да ги събере — по-почтенитѣ, по-честнитѣ отъ тѣхъ, които желаеха да си уредятъ сѫмитѣ и да не търпятъ батакчилици, се нахвърлиха въ Погасителната каса. Ние имаме хора, които получиха облигации за 3 583 480 л., които тѣ вложиха вечно въ Българската земедѣлска и кооперативна банска срещу своята задължения. Днесъ по төвтеритѣ на Българската земедѣлска и кооперативна банка ние имаме да дължимъ кръгло 840 000 л., когато всъщностъ дългътъ ни е, както казахъ, надъ 4 милиона лева.

Като заключение отъ всичко това днесъ имаме следното положение: ония, които отидоха въ Погасителната каса, по-почтенитѣ, по-честнитѣ хора, които не търпятъ дългове, днесъ сѫ много по-зле отъ ония, които казаха: „Когато Господъ даде на настъ, тогава и ние на въстъ.“ По този начинъ се насырдчава по-скоро, така да се изразя, батакчилици, отколкото почтеността у нашия народъ. Днесъ тия, които не сѫ плащали и не сѫ платили нищо на

Земедълската банка и не съм отишли въ Погасителната каса, съ този законопроектъ се поставята въ много по-изгодно положение, въ изключително по-изгодно положение, отколкото ония, които отидаха въ Погасителната каса, която имъ даде 40% облекчение въ най-добрия случай, като съ платили 147% лихва, безъ да съ получили нито единъ левъ отъ своето производство.

Законопроектът тръбва да действува и възпитателно и да засегне преди всичко онзи, които нищо не получиха за своето производство и които, въ желанието си да уреждатъ своите смѣтки, минаха къмъ Погасителната каса. Начини и срѣдства за това има.

Почитаемото правителство има добрата воля да внесе законопроекта. Парламентът има силата да го узакони, за да може да се изтъзе отъ това крайно неудобно положение. Иначе рискуваме да внесемъ единъ голѣмъ смутъ, едно недоумение между самото производително население: защо единъ се благодетелствува повече, а други — никакъ. Отъ такова разрешение на въпроса нѣма да загуби нико Българската земедѣлска и кооперативна банка, нико Погасителната каса, нико държавата. Специалниятъ фондъ ще уреди този въпросъ много лесно и много безопасно. Технически какъ ще стане това, ще кажатъ хората на смѣтките, на счетоводството. Достатъчно е имъ да имъ дадемъ идеята и властта да сторятъ това.

Законопроектътъ, повтарямъ, тръбва да облекчи, преди всичко, тютюнопроизводителите, а не кооперациите само безъ тютюнопроизводителите, защото кооперацията безъ тютюнопроизводителите, безъ членовете си е само единъ твърдъ и нищо друго.

Азъ много моля г-на министра на земедѣлството да се съгласи съ моето предложение; моля и почитаемото народно представителство да го приеме, за да не става нужда да се предявяватъ на нови основания нови искания за измѣнения. Нека да дадемъ колкото е възможно по-радикално и изключително справедливо разрешение на въпроса.

Каза се въ комисията, че това щѣто да засегне Земедѣлската банка; дори се апелира да се освободи банката съ вноситъ си отъ годишните печалби. Нѣмамъ нищо противъ — имамъ най-доброто желание да виждамъ въ Земедѣлската банка винаги единъ здравъ кредитенъ институтъ въ страната — да бѫде освободена банката отъ тези вноски, ако намѣри за нуждно това народното представителство.

Моето предложение гласи: следъ думата „включително“ въ първата алинея, да се добавята думите: „като отъ това облекчение се ползуватъ и тютюновите кооперации и тѣхните членове-дължници, прехвърлили дълга си къмъ Погасителната каса, въ размѣръ на разликата отъ начислените имъ върху цѣлия дългъ лихви и полученото облекчение отъ Погасителната каса.“ Всичките имъ лихви съ 147% върху дълга имъ, споредъ удостовѣрението, което притежавамъ, а облекчението е 40%.

Много моля г-на министра, а сѫщо така и почитаемото народно представителство, да се приеме моето предложение, за да даде едно радикално разрешение на този въпросъ. (Ръкоплѣскания отъ нѣкои народни представители)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Има думата народниятъ представител г-н Сотиръ Яневъ.

Сотиръ Яневъ: Г-да народни представители! Азъ искамъ да дамъ едно обяснение по редакцията, която е приста отъ комисията тази сутринъ следъ доста подробни разисквания по тази материя.

Това, което предлага нашиятъ колега Киревъ, по сѫщество гърде малко се различава отъ това, което се предвижда въ проекта. Всѫщностъ тай пледира, че тръбва да бѫдатъ облекчени тютюнопроизводителите-дължници, а не само кооперациите. Точно това е текстътъ, който е възприетъ отъ комисията: „Отъ размѣра на гъв облекчение се ползуватъ и дължниците-тютюнопроизводители, прехвърлени къмъ Погасителната каса, на които кооперациите се задължаватъ да повърнатъ лихвената част на тѣхните задължения по начинъ, който ще се уреди съ правилника, предвиденъ въ чл. 7 отъ настоящия законъ.“ Отъ тази редакция какво следва? Следва, че всички тютюнопроизводители, дължници по стари реколти, чийто задължения съ прехвърлени къмъ Погасителната каса по силата на закона за облекчение на дължниците и се ползватъ съ облекчение въ по-малъкъ размѣръ отъ облекчението, което се дава на кооперациите по този специа-

ленъ законъ, се приравняватъ къмъ последните на общо основание и получаватъ облекчението по този специаленъ законъ.

Сега, като се приема това принципно положение и съ правителството, и отъ насъ, остава единъ неуяснянъ въпросъ. Той е: лихвената част, за която се говори въ новата втора алинея на чл. 4, въ какъвъ размѣръ ще бѫде върната? Разбира се, че ще бѫде върната само разликата, а не цѣлата лихвената част. Напримѣръ, ако единъ производител е получилъ по закона за облекчение на дължниците, да кажемъ, 40% — максималното облекчение — а по настоящия законъ неговата кооперация получава облекчение 60%, той има право на разликата отъ 20%. Това дължи да даде кооперацията на дължника, чисто здѣление въпреки всичко къмъ Погасителната каса и, значи, е получилъ облекчение по-малко отъ облекчението, което настоящиятъ законъ дава на неговата кооперация.

Въ комисията ние избѣгнахме да говоримъ по какъвъ начинъ ще стане това, защото се натъкнахме на сериозни мѣжнотии да намѣримъ една формула, която да не бѫде присъдено промѣнявана, и затова, като се задоволяваме съ положението, оформено въ втората алинея на чл. 4 — на кооператорите-дължници по стари реколти да се връща съмъ разликата — ние оставяме, техническиятъ модусъ да бѫде намѣренъ, да бѫде установенъ въ правилника, които се предвижда въ чл. 7 отъ настоящия законъ. По този начинъ ние разрешихме въпроса така, какъто нашиятъ колега Киревъ иска да бѫде разрешенъ, съ тази разлика, че ние не конкретизираме точно по какъвъ начинъ тръбва да стане това. Дали ще бѫде чрезъ облагации, дали ще бѫде чрезъ вноски, които кооперацията ще дава на своята облекчението дължници — това е една материя която е по-вече въпросъ на техника и счетоводство, на правилника. Нѣма защо Народното събрание да се обвръзва съ една формула, която утре може да се окаже неудачна.

Азъ съмъ тамъ, че нашиятъ колега Киревъ всѫщност е напълно задоволенъ съ тази редакция, и неговото предложение се състои само въ това, когато казахъ. Затова ще моля да се приеме редакцията така, какъто е приета отъ комисията.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Г-не министъ! По това предложение?

Министъръ Димитъръ Кушевъ: Г-нъ Сотиръ Яневъ разясни много добре въпроса и е излишно да повтарямъ. Моля да се приеме редакцията така, какъто е приета отъ комисията.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: При това положение, г-нъ Киревъ?

Димитъръ Киревъ: Само единъ въпросъ. Г-не министъ! Много Ви моля да дадете едно тѣлкуване. Българската земедѣлска банка може да тѣлкува, че облекчението се отнася само за дългове, останали къмъ 31 декември 1941 г. Къмъ тази дата Борисовградската кооперация, случая съ която ви посочихъ, има съвсемъ малко задължения, къмъ 800.000 л., когато всѫщност дългътъ е надъ 4.000.000 л. Ако ѝ се даде това облекчение по закона, всѫщност нѣма да ѝ се даде облекчение. Това искамъ да обясня.

Моля г-на министра да направи една текларация въ смисълъ, че нашина ще се даде облекчение на цѣлия дългъ.

Сотиръ Яневъ: Това е единъ новъ въпросъ.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Г-нъ Яневъ! Вие не можете да давате тѣлкуване.

Сотиръ Яневъ: Не е въпросъ на тѣлкуване. Това е единъ новъ случай.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Г-не министъ! По този въпросъ?

Министъръ Димитъръ Кушевъ: Г-да лаодизи представители! Ние не можемъ да включваме абсолютно нищо ново вънъ отъ това, което е възприето досега отъ Министерския съветъ, добре преценено. Още при първото четене на законопроекта азъ казахъ, че ако излѣземъ отъ рамките на това, което е предвидено, ще създадемъ условия, които може би ще ни принудятъ да отеглимъ цѣлия законопроектъ. Затова азъ моля г-нъ Киревъ да не иска да се занимаваме съ кооперации по този специа-

уредили положението, които и безъ това вече създавани и като стопански формации работят много добре. Ние искали да спасимъ положението на кооперациите, които съществено затруднени, да ги извадимъ отъ това положение и да ги направимъ годни да продължатъ своята дейност отъ полза и за своите членове, и за цялото народно стопанство. А че кооперацията въ Борисградъ си е уредила вече смѣтките и има едно малко задължение, където ще бѫде включено въ облекченията по този законъ, ние можемъ само да поздравимъ тази кооперация, че е могла въ продължение на 15 години сама да се санира и да нѣма нужда отъ нашето съдействие въ този случай. Тя ще получи облекчение, ще бѫде подпомогната, съгласно закона, само за онова задължение, което є е останало.

Димитър Киревъ: Г-не министре! Кооперацията не работи. Членовете ѝ, при това задължение, отдавна сѫ престанали да мислятъ за кооперацията.

Сотиръ Яневъ: Като дойдемъ до следващия чл. 5, тогава ще се изясни този въпросъ.

Председателствующъ Димитъръ Пешевъ: Г-нь Киревъ! Държите ли на предложението си или го оттегляте?

Димитъръ Киревъ: Не го оттеглямъ.

Председателствующъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване най-напредъ предложението на г-нь Киревъ, съ което г-нь министърът на земедѣлствието не е съгласенъ. Които отъ г-да народнитѣ представители приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ рѣка. Министерство, Събранieto не приема.

Които отъ г-да народнитѣ представители приематъ чл. 4 отъ законопроекта, както е измѣненъ и допълченъ отъ комисията, моля, да вдигнатъ рѣка. Министерство, Събранieto приема.

Докладчикъ Цеко Вълчевъ (Чете)

„Чл. 5. Българската земедѣлска и кооперативна банка може да прави и други облекчения на споменатите въ чл. 1 кооперации въ зависимост отъ срѣдствата и възможностите на отдѣлните кооперации.“

Председателствующъ Димитъръ Пешевъ: Има думата народния представител г-нъ Сотиръ Яневъ.

Сотиръ Яневъ: Г-да народни представители! Азъ моля да ме извините, че вземамъ думата втори пътъ, но правя това, защото мисля, че едно малко разяснение е необходимо.

Точно въпросътъ, който повдигна г-нь Киревъ за единъ частиченъ случай, отнасящъ се до неговата кооперация, може да получи разрешение именно въ чл. 5, където се предоставя правото на Земедѣлската банка да дава и други облекчения, независимо отъ модусите, които дава този законъ. Следователно, този специаленъ случай, за който говори г-нь Киревъ, може да бѫде проученъ, и управителниятъ съветъ на Земедѣлската банка може съ оглед на специалния случай да даде едно ново облекчение, за да може да се подобри, тъй да се каже, животъта на тѣзи хора, които сѫ силно обременени и сѫ изгладили въ голѣми задължения. Това е една материя, която тази сутринъ въ комисията бѣше разгледана и която трѣбва да бѫде проучена. Управлението на банката ще бѫде вече въ положение да направи нѣщо, следъ като се убеди, че има нужда да се направи.

Подпредседателъ: **ДИМИТЪРЪ ПЕШЕВЪ**

Председателствующъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Които отъ г-да народнитѣ представители приематъ чл. 5, моля, да вдигнатъ рѣка. Министерство, Събранieto приема.

Докладчикъ Цеко Вълчевъ: (Чете)

„Чл. 6. Всички кооперации, които получаватъ облекчение по настоящия законъ и не изпълняватъ едновременно задължения, се лишаватъ отъ дадените имъ облекчения.“

Председателствующъ Димитъръ Пешевъ: Които отъ г-да народнитѣ представители приематъ чл. 6, моля, да вдигнатъ рѣка. Министерство, Събранieto приема.

Докладчикъ Цеко Вълчевъ: (Чете)

„Чл. 7. За приложението на настоящия законъ ще се изработи правилникъ отъ Българската земедѣлска и кооперативна банка, съ участието на представители на Министерството на земедѣлствието и държавните имоти и Съюза на тютюновите кооперации въ България.“

Председателствующъ Димитъръ Пешевъ: Които отъ г-да народнитѣ представители приематъ чл. 7, моля, да вдигнатъ рѣка. Министерство, Събранieto приема.

Законопроектъ е приетъ окончателно.

Г-да народни представители! Къмъ разглеждане на останалите точки отъ дневния редъ не можемъ да пристъпимъ предвидъ на това, че комисията не е готова съ докладъти си. Поради това ще трѣба да вдигнемъ заседанието.

За следното заседание, което ще бѫде утре, въ 15 ч., въ съгласие съ правителството ви предлагамъ следния дневенъ редъ:

Одобренie на предложението:

1. За продължаване сроковете по временно-вносни декларации № № 21923/26066, отъ 19 август 1939 г., и 86171/9435, отъ 30 мартъ 1940 г., на Столичната митница.

2. За одобрение 18. постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 2 септември 1941 г., протоколъ № 146 — относно облагането съ акцизъ на мѣстното маслиново масло и за контролата по добиваче, съхраняване и пренасяне на сѫщото и на мѣстните маслини.

3. За опрошаване на сумата 3.714.447 л., съгласно чл. 132 отъ закона за събиране на прѣкитъ данъци.

4. За одобрение 32. постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 21 октомври 1941 г., протоколъ № 171 — относно добиването оцетъ отъ фабричъ (неплодовъ) спирта.

5. За одобрение на IV и VIII постановления на Министерския съветъ, взети въ заседанията му отъ 21 август и 24 септември 1941 г., протоколи № № 140 и 159 — относно нѣкои промѣни въ начина на плащанията въ връзка съ извръшването отъ Германия доставки.

Второ четене на законопроектъ:

6. За детската и младежката книжнина.

7. За Висшето училище за тѣлесно възпитание.

8. За стипендии.

Които отъ г-да народнитѣ представители приематъ предложението дневенъ редъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Министерство, Събранieto приема.

Затваряме заседанието.

(Затворено въ 18 ч. 5 м.)

Секретари: **НИКОЛАЙ СУЛТАНОВЪ**
СТЕФАНЪ БАГРИЛОВЪ

Началникъ на Стенографското отдѣление: **ДОНЧО ДУКОВЪ**